

paa, at Vedkommende ved sin Indtræden i Anstalten binder sig til et bestemt Indskud, ydet til bestemt Tid, istedetfor at lade det være beroende paa Tid og Veilighed, det vil sige Tilfældighed, om og hvilke Indskud der kommer. Disse Indskud ville blive at forrente med 4 pCt. aarlig eller reitere 2 pCt. halvaarlig. Beløbet af Indskuddene med opamlende Renter og Rentes Renter vil blive anvendt til Erhvervelse af en Livrente med det fyldte 55de Aar, men vel at mærke saaledes, at der af Hjælpefonden tillægges 50 pCt. til det opsparede Beløb, med andre Ord, at altsaa Hjælpefonden, Statskassen, om man vil, udreder den ene Trediedel af Alderdomsforsørgelsen. Denne Kvantitet synes mig at være ret klæffelig og naaer jo henimod, hvad der i sin Tid blev foreslaet af Arbejderkommissionen. Vrede Medlemmer ville maatte erindre, at efter Arbejderkommissionens Forslag vilde Staten være kommen til at betale $\frac{3}{8}$, i dette Tilfælde er det $\frac{3}{10}$. Arbejderkommissionen havde foreslaet, at Livrenten først blev erhvervet med det fyldte 60de Aar, og det er den samme Alder, som de forenede Kommuner's Alderdomsforsørgelsestase har for sit Vedkommende. Jeg har troet; at 60 Aars Alderen er sat noget for høit. Efter det Indtryk, jeg efter mit Kjenndskab til Forholdene her i Landet har, tror jeg, at Arbejdsevnen er allerede i Reglen aftaget væsentlig, før 60 Aars Alderen er naaet, og jeg tror, at det vil være heldigt at lade Alderdomsforsørgelsen indtræde med det 55de Aar. Som Regel ville altsaa alle de gjorte Indskud med paaløbne Renter og Rentes Renter, med Tilleg af 50 pCt. fra Hjælpefonden, blive anvendte til at erhverve en Alderdomsforsørgelse for Individet med det fyldte 55de Aar eller rettere den fem og halvtredstindstyvende Aarsdag, der følger efter Individets Fødselsdag. Men forsaavidt Erhververen er en gift Mand, skalde Livrenten kunne erhverves paa 2 Liv, hans og Hustruens, og vil altsaa virke tillige som Enkeforsørgelse. Fra denne Hovedregel har jeg dog troet, der maatte tilstedes nogle Undtagelser. Den ene er den, at det skalde være Bestyrelsen tilladt at lade Erhvervelsen af Livrenten indtræde i en tidligere Alder, naar det erkjendes, at Erhververen ganske eller dog for en væsentlig Del har mistet sin Arbejdsevne. En anden Undtagelse fra den almindelige Regel vil være den, at naar det er en Kvinde, som bliver Enke, skal det staa hende frit for at forlange at oppebære Livrente, naar hun bliver Enke, altsaa ogsaa forud for det 55de Aar.

Der er selvfølgelig mange Bestemmelser, som maa tages om Anstaltens Benyttelse, men en Del af dem har jeg troet, at det vil være rigtigere at tage gennem et Regulativ end i alle Detaillerne at staa dem fast i Lovforslaget. Blandt saadanne Bestemmelser er ogsaa den at afgjøre Virkningen af, at Indskuddene ikke blive betalte regelmæssig eller muligvis helt ophøre. De Indskud, der ere gjorte til Erhvervelse af Alderdomsforsørgelse, ville ikke kunne drages ud igjen; de ville kun kunne finde Anvendelse til Alderdomsforsørgelse, men de ville paa den anden Side heller aldrig kunne gaa tabte, idet Forslaget gaar ud paa, at dersom den, der har ydet Indskud, dør før end det opnaaede 55de Aar, er det ikke Anstalten, der arver de gjorte Indskud, men disse Indskud komme hans Efterladte til Gode. Jeg har troet det rigtig at bestemme, at dersom Vedkommende er gift Mand, der efterlader sig Enke, da skal der for det af ham opsparede Beløb i Forbindelse med Tilskuddet fra Hjælpefonden erhverves Enkeforsørgelse; efterlader han sig ikke Enke, er den, der døde før det 55de Aar, enten en Kvinde eller ugift Mand, da vil det opsparede Beløb blive at udbetale til Boet eller til den, som Vedkommende for sin Død har bestemt, at det skalde udbetales til. Jeg tror, at denne Bestemmelse, at de indskudte Beløb i intet Tilfælde gaa tabte for Individet eller for hans Efterladte, væsentlig vil bidrage til, at Anstalten vil kunne faae Tilgang fra dem, som man særlig kunde ønske ville benytte den.

Det ligger jo nær at spørge om, hvor store Indskud der maa gjøres for at kunne erhverve den høieste Alderdomsforsørgelse — det vil sige som Regel, hvor Erhververen er ene om at erhverve, 200 Kroner, og hvor Kommunerne eller eventuelt Arbejderforeninger, Arbejdsgiverne træde til, indtil 300 Kroner — det ligger altsaa nær at spørge om, hvor store Indskud der behøves for at naa op til en saadan Alderdomsforsørgelse. Det beror selvfølgelig paa, hvor tidlig, i hvilken Alder man indtræder i Anstalten, og hvor hurtig man afgjør sine Indskud, jo tidligere man indtræder og jo hurtigere man betaler, desto mindre behøves der selvfølgelig. Eksempelvis skal jeg opløse, at der for en Mand, der indtræder med 18 Aars Alderen og betaler et regelmæssigt Indskud aarligt til det 55de Aar, vil behøves lidt over 18 Kr. om Aaret for at naa en Forsørgelse af 200 Kr.

For en Kvinde vil der behøves lidt over 20 Kr. Det er ikke ubilligt, at Kvinder